

STELLING ADVOCATUUR

mr. M.J.F. Stelling
Stationsstraat 21-C
2405 BL Alphen aan den Rijn

tel: 0172-473687 / 06-38074678
fax: 0172-475135
e-mail: meindert.stelling@planet.nl

A A N G E T E K E N D

Aan : de Hoofdofficier van Justitie
mevrouw mr. H.E. Hoogendijk
Postbus 505
3500 AM Utrecht

Datum : 23 mei 2017

Referte : -

Onderwerp: aangifte valsheid in geschrifte

Kenmerk : MS/17.001/01

Bijlagen : drie

Geachte mevrouw Hoogendijk,

Hierbij doe ik aangifte van de valsheid in geschrifte die is gepleegd door de mrs. J.C. van Dijk, G.W.S. de Groot, J.S.W. Holtrop, J. Italianer en J.A. Schaap, in hun hoedanigheid van voorzitter onderscheidenlijk lid van het Hof van Discipline. Zij pleegden dit delict in de wrakingsbeslissing van 10 april 2017, in de zaak 160102-W, waarvan een afschrift hierbij gaat, en hebben bovendien opzettelijk gepersisterd in hun valse voorstelling van zaken in die beslissing.

Aangezien dat hof zijn zittingen houdt te Utrecht, wordt door mij uitgegaan van de gedachte dat het strafbare feit aldaar is gepleegd. Deze aangifte wordt zodoende bij u gedaan.

De genoemde voorzitter en leden van het Hof van Discipline hebben in § 2.7 van de wrakingsbeslissing van 10 april 2017 in strijd met de waarheid gesteld:

Daar verzoeker een wrakingsverzoek als de onderhavige al eerder vruchteloos heeft aangevoerd, zal een volgend verzoek niet in behandeling worden genomen.

Er bestaat evenwel geen door mij eerder aangevoerd wrakingsverzoek "als de onderhavige", dat wil zeggen een wrakingsverzoek gebaseerd op de grond zoals deze is geformuleerd in de brief van mijn raadsman in de tuchtrechtelijke procedure, de heer mr. W.H. Jebbink te Amsterdam, van 6 december 2016 aan het Hof van Discipline. Deze wrakingsgrond is aangehaald in § 2.1 van de vorenbedoelde wrakingsbeslissing en luidt als volgt:

Schending van art. 6 EVRM, omdat het hof niet bereid is om ons in de gelegenheid te stellen om een behoorlijk preliminair verweer te voeren en daarover eerst te oordelen voordat tot een inhoudelijke behandeling wordt gekomen. Daaruit blijkt een vooringenomenheid van het hof. Daarbij geldt bovendien dat de afwijzende beslissing hieromtrent van het hof, die bij monde van de voorzitter is gegeven, in onze ogen al genomen was voorafgaand aan de zitting, aangezien wij het hof hierover niet hebben zien beraadslagen.

Bij de hierbij gevoegde brief van 14 april 2017 heeft mr. Jebbink de voorzitter van het Hof van

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Hoofdofficier van Justitie te Utrecht
inzake valsheid in geschrifte door voorzitter en leden Hof van Discipline
23 mei 2017, kenmerk MS/17.001/01

blz. 2

Discipline er uitdrukkelijk op gewezen dat door mij nooit eerder wrakingsverzoeken zijn gedaan op grond van de weigering van een rechtscollege om voldoende gelegenheid te bieden voor het voeren van preliminair verweer en daarover bij tussenbeslissing te oordelen voordat tot de inhoudelijke behandeling van een zaak zou worden overgegaan. In de wrakingsprocedure die heeft geleid tot de onderhavige wrakingsbeslissing van 10 april 2017 is dan ook geen enkele wrakingsbeslissing ingebracht die de afwijzing inhield van een zodanig wrakingsverzoek. Dit terwijl een rechter, zoals ook blijkt uit zowel art. 149 Rv als de art. 338 en 339 Sv, zijn beslissingen niet kan baseren op schriftelijke bescheiden die niet in de betreffende procedure zijn ingebracht en die niet ter zitting zijn of konden worden besproken.

Omdat er geen eerdere wrakingsbeslissingen bestaan zoals hiervoor bedoeld, heeft mr. Jebbink in zijn vorenbedoelde brief van 14 april 2017 dan ook verzocht om een herstelbeslissing op dit punt.

Bij brief van 8 mei 2017 heeft de voorzitter van het Hof van Discipline geantwoord dat niet aan het verzoek om een herstelbeslissing kon worden tegemoetgekomen. Dit omdat niet zou zijn voldaan aan de voorwaarde dat er sprake dient te zijn van *"kennelijke fouten die (eenvoudig) voor herstel vatbaar zijn"*. Met andere woorden, de voorzitter ontkende dat er sprake zou zijn van een kennelijke fout, maar noemde geen enkele concrete wrakingsbeslissing en legde evenmin een zodanige beslissing over. Hij heeft dan ook geweigerd die evidente onwaarheid, die zeer eenvoudig te herstellen zou zijn, ongedaan te maken.

De conclusie dient naar mijn mening dan ook te zijn dat door het Hof van Discipline, althans door de voorzitter en leden daarvan die de verantwoordelijkheid hebben genomen voor de vorenbedoelde wrakingsbeslissing van 10 april 2017, opzettelijk en weloverwogen een met de waarheid strijdige voorstelling van zaken is gegeven in een geschrift dat dient ten bewijze dat de leden van het Hof van Discipline tegen wie het wrakingsverzoek van 18 november 2016 gericht was, niet van vooringenomenheid hebben doen blijken en derhalve de behandeling kunnen voortzetten van de zaak waarin het wrakingsverzoek werd gedaan. Voorts strekt die wrakingsbeslissing ten bewijze dat op een volgend wrakingsverzoek van mijn zijde niet hoeft te worden gereageerd, zodat de kamer van het Hof van Discipline die de tuchtzaak behandelt daarmee kan doorgaan, ongeacht een mogelijk volgende blijk van vooringenomenheid en zelfs in het geval van een onmiskenbare uiting van vooringenomenheid.

In dit verband wijs ik op het belang dat in de thans aan het Hof van Discipline voorliggende tuchtzaak aan de orde is, te weten de vrijheid van meningsuiting van een advocaat, alsook op de zorgwekkende context van die tuchtzaak. Het hof heeft reeds twee keer eerder geoordeeld over tuchtzaken tegen mij die betrekking hadden op dat grondrecht, te weten in de beslissingen van 16 december 2011, ECLI:NL:TAHVD:2011:YA2314, en van 19 januari 2015, ECLI:NL:TAHVD:2015:13. Onderbouwde kritiek op het functioneren van bepaalde leden van de rechterlijke macht of van bepaalde tuchtrechters werd door het hof, zonder enige toetsing aan de feiten en omstandigheden en aan het recht zoals ingevolge de vaste jurisprudentie van het EHRM inzake de toepassing van art. 10, tweede lid, EVRM is vereist, aangemerkt als een schending van art. 46 Advocatenwet. Dit gebeurde terwijl de vaste jurisprudentie van het EHRM bovendien onmiskenbaar aangaf dat de bescherming van de meningsuiting ingevolge art. 10 EVRM onverkort van toepassing was op de publieke kritiek van een advocaat op rechterlijke gedragingen, welke kritiek ook

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Hoofdofficier van Justitie te Utrecht
inzake valsheid in geschrifte door voorzitter en leden Hof van Discipline
23 mei 2017, kenmerk MS/17.001/01

blz. 3

aanvaardbaar kan zijn indien het gaat om een nog aanhangige zaak (een overzicht van de relevante factoren is gegeven in de uitspraak van het EHRM van 23 april 2015 in de zaak *Morice tegen Frankrijk*, no. 29369/10, waarbij met name die genoemd in de §§ 131, 134, 138 en 139 van belang zijn). Deze met de vaste jurisprudentie van het EHRM strijdige handelwijze van de Nederlandse tuchtrechters treft overigens ook andere advocaten. Een voorbeeld hiervan is de beslissing van het Hof van Discipline van 17 oktober 2016, ECLI:NL:TAHVD:2016:182, waarin kritiek van een advocate op de handelwijze van enkele leden van de rechterlijke macht en tuchtrechters werd gesanctioneerd met de schrapping van het tableau, zonder dat uit die beslissing kan worden opgemaakt in hoeverre die kritiek al dan niet in overeenstemming was met de desbetreffende feiten en omstandigheden.

Bovenal gaat het er echter om, dat het vraagstuk aan de orde is of tuchtrechters überhaupt bevoegd zijn om meningsuitingen van advocaten als zodanig te sanctioneren. Binnen het Nederlandse rechtssysteem geldt ingevolge art. 7 Grondwet immers, dat de meningsuiting uitsluitend door de formele wetgever kan worden beperkt, door middel van een wettelijke bepaling waarin de begrenzing van dat grondrecht voldoende kenbaar een voorzienbaar is omschreven. "*Constructies, waarbij niet uit de wet zelf de omvang van de grondrechtsbeperking volgt doch deze door een lager orgaan moet worden ingevuld*", zo stelde de grondwetgever in de memorie van toelichting bij wetsvoorstel 13 872 (blz. 23), "*zijn in strijd met bij voorbeeld de clausule 'behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet'.*" En er valt eenvoudig geen enkele, specifiek voor advocaten geldende, formeel wettelijke bepaling aan te wijzen waarin beperkingen worden gesteld aan het uiten van kritiek op het functioneren van rechters of tuchtrechters, dan wel - behoudens de per 1 januari 2015 geldende geheimhoudingsplicht ingevolge art. 11a Advocatenwet - aan de meningsuiting in het algemeen. Het Hof van Discipline heeft dit onmiskenbare gegeven tot op heden evenwel niet willen erkennen en houdt tegen iedere redelijkheid vast aan de opvatting dat de tuchtrechter op basis van de open norm van art. 46 Advocatenwet, en dus zonder dat de wetgever ter zake de te hanteren concrete norm heeft vastgesteld, mag oordelen over meningsuitingen van advocaten als zodanig.

In dit verband is het van belang dat het Hof van Discipline in de tuchtzaak die leidde tot de beslissing van 16 december 2011 expliciet heeft geweigerd om in te gaan op mijn beroep op art. 7 Grondwet en de opvatting van de grondwetgever. En in zijn beslissing van 19 januari 2015 is het hof zelfs zover gegaan, dat hij in strijd met de waarheid beweerde de passage te citeren van de memorie van toelichting bij wetsvoorstel 13 872 waarop ik bij herhaling had gewezen en die ik telkenmale had geciteerd. Die passage, waarvan de hieronder vetgedrukte zinnen door het Hof van Discipline opzettelijk in de beslissing van 19 januari 2015 werden weggelaten, luidt als volgt:

In die gevallen, waarin de Grondwet aan de wetgever verbiedt een hem toegekende bevoegdheid aan een lager orgaan over te dragen, te delegeren, houdt dit verbod allereerst in dat de wetgever ten aanzien van het betreffende onderwerp geen regelgevende bevoegdheid mag overdragen. Ten einde het delegatieverbod tot zijn recht te laten komen zal daarin tevens het voorschrift moeten worden gelezen dat de wetgever niet door het gebruik van vage formuleringen ten aanzien van het betreffende onderwerp de hem opgedragen taak in feite aan een lager orgaan overlaat. Zo zal, wanneer de Grondwet het beperken van een grondrecht alleen bij formele wet toestaat, de wet zelf moeten aangeven hoever de grondrechtsbeperking gaat. Constructies, waarbij niet uit de wet zelf de om-

STELLING ADVOCATUUR

Brief aan de Hoofdofficier van Justitie te Utrecht
inzake valsheid in geschrifte door voorzitter en leden Hof van Discipline
23 mei 2017, kenmerk MS/17.001/01

blz. 4

vang van de grondrechtsbeperking volgt doch deze door een lager orgaan moet worden ingevuld, zijn in strijd met bij voorbeeld de clause "behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet".

Met name het weglaten van de laatste zin geeft aan hoe weinig integer het Hof van Discipline handelde, want het hof heeft uitgesproken dat het, wat betreft de meningsuiting van advocaten, op een vaste manier invulling geeft aan de open norm van art. 46 Advocatenwet. Klaarblijkelijk moest dan ook iedere verwijzing van de grondwetgever naar de termen "invullen" of "invulling" worden vermeden.

Wat betreft de thans aan het Hof van Discipline voorliggende tuchtzaak tegen mij inzake mijn meningsuitingen moet worden gevreesd voor een voortzetting van deze vergaand oneerlijke en partijdige opstelling van het Hof van Discipline. Diverse indicaties daarvoor vallen reeds aan te wijzen, waaronder de expliciete weigering van het hof om mijn raadsman voldoende gelegenheid te bieden voor het voeren van preliminair verweer, de expliciete weigering om eerst op dat preliminaire verweer te beslissen hoewel reeds door mijn raadsman werd aangegeven dat deze de nietigheid van de bestreden beslissing van de Raad van Discipline impliceerde, de directe tegenpraak tussen de verklaringen van de voorzitter van de behandelende kamer ter zitting en die welke door hem tegenover de wrakingskamer werden gedaan, en het in de wrakingsbeslissing van 10 april 2017 gepleegde bedrog. Deze context geeft aan dat ik groot belang heb bij de mogelijkheid om het wrakingsinstrument te hanteren, teneinde zo mogelijk te voorkomen dat mijn belangen opnieuw worden aangetast door een oneerlijke en partijdige handelwijze van dat hof.

Tot slot merk ik op uiteraard bereid te zijn u nadere informatie te verschaffen indien u daaraan de behoefte zou hebben.

Graag verneem ik uw beslissing omtrent deze aangifte.

Hoogachtend,

w.g.

M.J.F. Stelling

Bijlagen:

- 1.** Wrakingsbeslissing Hof van Discipline van 10 april 2017, in de zaak 160102-W
- 2.** Verzoek van 14 april 2017 van mr. W.H. Jebbink om een herstelbeslissing
- 3.** Beslissing van de voorzitter van het Hof van Discipline van 8 mei 2017